A°. 1912.  N°. 36.

PUBLICATIE-BLAD.

BESLUIT,

bepalende de afkondiging van het op 17 Maart 1912 te Brussel, *ook namens* Nederland, *geteekende Protocol, met bijbehoorende Verklaringen, betreffende de verlenging van de Internationale Unie, ingesteld door de Suikerconventie van 5 Maart 1902.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Herlezen de missive van den Minister van Koloniën van 14 Mei 1912, Afd. A3 en B, N°. 40/182, waaruit blijkt, dat het op 17 Maart 1912 te *Brussel*, ook namens *Nederland*, geteekende en bij de wet van den 29sten Maart 1912 (*Staatsblad* N°. 117; *Publicatie-blad* N°. 35) goedgekeurde Protocol, met bijbehoorende Verklaringen, betreffende de verlenging van de Internationale Unie, ingesteld door de Suikerconventie van 5 Maart 1902, door de Koningin is bekrachtigd en dat de nederlegging der akten van bekrachtiging te *Brussel* vóór 1 April 1912 heeft plaats gehad;

BESLUIT:

Te bepalen, dat voorzegd Protocol, met bijbehoorende Verklaringen, zal worden afgekondigd door plaatsing van dit be-

sluit met den daaraangehechten afdruk van het Protocol met bijbehoorende Verklaringen en van de vertaling daarvan in het Publicatie-blad.

Gegeven te Willemstad, den 10n. Juni 1912.

NUYENS.

De Gouvernements-Secretaris,
J. F. HAAIJEN.

Uitgegeven den 14n. Juni 1912.
De Gouvernements-Secretaris,
J. F. HAAIJEN.

PROTOCOLE concernant la prorogation de l'Union internationale constituée par la convention des sucres du 5 mars 1902.

Les Gouvernements de l'Allemagne, de l'Autriche-Hongrie, de la Belgique, de la France, du Luxembourg, des Pays-Bas, du Pérou, de la Russie, de la Suède et de la Suisse, ayant décidé de maintenir en vigueur après la date du 31 août 1913 l'Union internationale constituée par la Convention des sucres du 5 mars 1902, les soussignés, à ce dûment autorisés, sont convenus de ce qui suit:

Article premier.

Les Etats contractants s'engagent à prolonger pour un nouveau terme de cinq ans, qui prendra cours le 1er septembre 1913, la Convention relative au régime des sucres du 5 mars 1902, telle qu'elle a été amendée et complétée par le Protocole du 26 juin 1906 relatif à l'accession de la Suisse, par l'Acte additionnel à ladite Convention du 28 août 1907 et par le Protocole du 19 décembre 1907 relatif à l'adhésion de la Russie,—sous réserve de l'attribution à la Suisse du droit de vote que le Protocole du 26 juin 1906 ne lui avait pas accordé et sous réserve également des dispositions faisant l'objet de l'article 2 ci-après.

Lesdits Etats contractants renoncent, en conséquence, à user de la faculté que leur concédait l'article 10 de la Convention du 5 mars 1902, quant à la dénonciation de cet acte diplomatique.

Article 2.

Le contingent d'exportation de 200 000 tonnes accordé à la Russie par l'article 3 du Protocole du 10 décembre 1907 pour chacun des quatre exercices compris entre le 1er septembre 1909 et le 31 août 1913 est maintenu pour chacun des cinq exercices compris entre le 1er septembre 1913 et le 31 août 1918.

Prenant en considération le fait que, par suite de circonstances exceptionnelles, il s'est produit, en 1911—1912, simultanément une pénurie de sucre et une élévation considérable du prix sur le marché mondial, les Etats contractants consentent à ce que la Russie bénéficie d'un contingent extraordinaire, qui sera réparti comme suit:

Exercice 1911—1912............150 000 tonnes.

Exercice 1912—1913............ 50 000 tonnes.

Exercice 1913—1914............ 50 000 tonnes.

Article 3.

Le présent Protocole sera ratifié et les ratifications en seront déposées à Bruxelles, au Ministère des Affaires étrangères, le plus tôt possible et, en tout cas, avant le 1er avril 1912.

Il deviendra obligatoire de plein droit à cette date s'il a été ratifié au moins par les Etats européens exportateurs de sucre spécifiés ci-après: Allemagne, Autriche-Hongrie, Belgique, France, Pays-Bas, Russie.

Cette éventualité se trouvant réalisée, les autres Etats signataires du présent Protocole qui ne l'auraient pas ratifié á la date précitée pourront néanmoins, en le ratifiant avant le 1er septembre de la même année, continuer à faire partie de l'Union internationale aux conditions qui leur sont faites actuellement et pour toute la durée du présent Protocole, pourvu que, avant le 1er avril 1912, ils aient donné leur assentiment définitif à l'attribution à la Russie du contingent extraordinaire prévu á l'article 2 du présent Protocole. Ils ne pourront, en aucun cas, se prévaloir de la clause de tacite reconduction visée à l'article 10 de la Convention du 5 mars 1902 pour continuer, d'année en année, leur participation à l'Union.

Article 4.

Dans la session qui précédera le 1er Septembre 1917, la Commission permanente statuera par un vote d'unanimité sur le régime qui serait celui de la Russie au cas où elle serait disposée à continuer sa participation à la Convention au delà du terme du 1er september 1918.

Dans le cas où la Commission ne pourrait se mettre d'accord, la Russie serait considérée comme ayant dénoncé la Convention pour cesser effet à compter du 1er Septembre 1918.

Article 5.

Il sera loisible à chacun des Etats contractants de se retirer de l'Union à partir du 1er septembre 1918 moyennant préavis d'un an; dès lors, les dispositions de l'article 10 de la Convention du 5 mars 1902 concernant la dénonciation et la tacite reconduction redeviendront applicables.

En foi de quoi, les soussignés, Plénipotentiaires des Etats respectifs, ont signé le présent Protocole.

Fait à Bruxelles, le 17 mars 1912, en un seul exemplaire original, dont une copie conforme sera délivrée à chacun des Gouvernements signataires.

Pour l'Allemagne:

von Flotow,

Hermann Mehlhorn,

Kempff.

Pour l'Autriche-Hongrie :

Comte Clary et Aldringen.

Pour l'Autriche :

Leopold joas.

Pour la Hongrie :

Teleszky Janos.

Pour la Belgique :

Capelle.

Pour la France :

A. Klobukowski,

A. Delatour.

Pour le Luxembourg :

Le Comte d'Ansembourg.

Pour les Pays-Bas :

O. D. van der Staal de Piershil.

Pour le Pérou :

Telemaco Orihuela.

Pour la Russie :

Koudacheff.

Pour la Suède :

F. de Klercker.

Pour la Suisse :

Jules Borel.

DECLARATIONS relatives à l'attribution à la Russie du contingent extraordinaire prévu à l'article 2 du Protocole du 17 mars 1912, concernant la prorogation de l'Union internationale des sucres.

Première Déclaration.

Les soussignés, au moment de procéder à la signature du Protocole concernant la prorogation de l'Union internationale des sucres, déclarent ce qui suit:

La répartition des deux contingents supplémentaires de 50 000 tonnes attribués à la Russie pour les exercises 1912–1913 et 1913–1914 se fera de telle manière que la quotité du contingent extraordinaire pour chacun des quatre semestres compris entre le 1er septembre 1912 et le 31 août 1914 ne dépasse pas 25 000 tonnes.

Pour l'Allemagne:

von Flotow,

Hermann Mehlhorn,

Kempff.

Pour l'Autriche-Hongrie:

Comte Clary et Aldringen.

Pour l'Autriche:

Leopold Joas.

Pour la Hongrie:

Teleszky Janos.

Pour la Belgique:

Capelle.

Pour la France:

A. Klobukowski,

A. Delatour.

Pour le Luxembourg:

Le Comte d'Ansembourg.

Pour les Pays-Bas:

O. D. van der Staal de Piershil.

Pour le Pérou:

Telemaco Orihuela.

Pour la Russie:

Koudacheff.

Pour la Suède:

F. de Klercker.

Pour la Suisse:

Jules Borel.

Deuxième Déclaration.

Les soussignés, au moment de procéder à la signature du Protocole concernant la prorogation de l'Union internationale des sucres, sont autorisés à déclarer ce qui suit:

Les Gouvernements qu'ils représentent s'engagent, pour le

cas où ils ne pourraient ratifier le Protocole précité avant le 1er avril 1912, à donner, tout au moins à cette date, leur assentiment définitif à l'attribution à la Russie du contingent extraordinaire prévu à l'article 2 dudit Protocole.

En foi de quoi, ils ont signé la présente Déclaration.

Fait à Bruxelles, le 17 mars 1912, en un seul exemplaire original, dont une copie conforme sera délivrée à chacun des Gouvernements signataires.

Pour le Luxembourg:

Le Comte D'ANSEMBOURG.

Pour le Pérou:

TELEMACO ORIHUELA.

Pour la Suède:

F. DE KLERCKER.

Pour la Suisse:

JULES BOREL.

Troisième Déclaration.

Le soussigné est autorisé à déclarer que le Gouvernement de Sa Majesté le Roi d'Italie donne son assentiment à l'attribution à la Russie du contingent extraordinaire pour les exercises 1911—1912 et 1912—1913.

Bruxelles, le 17 mars 1912.

Signé: COSTA.

VERTALING.

VERTALING.

PROTOCOL betreffende de verlenging van de Internationale Unie, ingesteld door de Suikerconventie van 5 Maart 1902.

Aangezien de Regeeringen van Duitschland, Oostenrijk-Hongarije, België, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Peru, Rusland, Zweden en Zwitserland, besloten hebben om na den 31sten Augustus 1913 de door de Suikerconventie van 5 Maart 1902 ingestelde internationale Unie van kracht te doen blijven, zijn de ondergeteekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, omtrent het navolgende overeengekomen:

Artikel 1.

De Contracteerende Staten verbinden zich voor een nieuwen termijn van 5 jaren, die zal aanvangen den 1sten September 1913, de overeenkomst betreffende de suikerbelasting van 5 Maart 1902, zooals deze is gewijzigd en aangevuld door het Protocol van 26 Juni 1906, nopens de toetreding van Zwitserland, door de additioneele akte tot gezegde conventie van 28 Augustus 1907 en door het Protocol van 19 December 1907 betreffende de toetreding van Rusland te verlengen, onder voorbehoud van de toekenning aan Zwitserland van het stemrecht, dat het Protocol van 26 Juni 1906 daaraan niet had toegekend en evenzeer onder voorbehoud van de bepalingen, die het onderwerp uitmaken van het navolgende artikel 2.

De genoemde Contracteerende Staten zien er derhalve van af gebruik te maken van de bevoegdheid, welke artikel 10 der Conventie van 5 Maart 1902 hun verleende met betrekking tot de opzegging dier diplomatieke akte.

Artikel 2.

Het uitvoercontingent van 200 000 ton, aan Rusland toegestaan door artikel 3 van het Protocol van 19 December 1907 voor elk der vier diensten, begrepen tusschen den 1sten September 1909 en den 31sten Augustus 1913, wordt gehandhaafd voor elk der vijf diensten, begrepen tusschen den 1sten September 1913 en den 31sten Augustus 1918.

In aanmerking nemende dat er zich ten gevolge van buitengewone omstandigheden in 1911—1912 gelijktijdig groote schaarschte aan suiker en een aanzienlijke stijging van den prijs op de wereldmarkt hebben voorgedaan, stemmen de Contracteerende Staten er in toe dat Rusland het voordeel geniete van een buitengewoon contingent, dat als volgt zal worden verdeeld:

Dienst 1911—1912	150 000 ton.
Dienst 1912—1913	50 000 ton.
Dienst 1913—1914	50 000 ton.

Artikel 3.

Dit Protocol zal zoo spoedig mogelijk en in elk geval vóór den 1sten April 1912 worden bekrachtigd en de bekrachtigingen er van zullen worden gedeponeerd te Brussel op het Ministerie van Buitenlandsche Zaken.

Het zal op dien datum met volkomen rechtskracht gelden, indien het op zijn minst is bekrachtigd door de hierna genoemde Europeesche suiker uitvoerende Staten: Duitschland, Oostenrijk-Hongarije, België, Frankrijk, Nederland, Rusland.

Wanneer deze gebeurlijkheid zich voordoet, zullen de andere Staten, die dit Protocol hebben onderteekend en op den bovengenoemden datum niet mochten hebben bekrachtigd, niettemin, door het te bekrachtigen vóór den 1sten September van hetzelfde jaar, kunnen voortgaan deel uit te maken van de internationale Unie op de voorwaarden, welke hun thans zijn gesteld en voor den geheelen duur van dit Protocol, mits zij vóór den 1sten April 1912 hunne definitieve toestemming hebben verleend tot de toekenning aan Rusland van het buitengewone contingent, vermeld in artikel 2 van dit Protocol. Zij zullen zich in geen geval kunnen bedienen van de clausule der stilzwijgende hernieuwing, bedoeld in artikel

10 der Conventie van 5 Maart 1902, om van jaar tot jaar hunne deelneming aan de Unie te verlengen.

Artikel 4.

In de zitting, die zal plaats hebben voor den 1sten September 1917, zal de Permanente Commissie met algemeene stemmen de regeling vaststellen, die voor Rusland zal gelden ingeval dit bereid mocht zijn na den 1sten September 1918 van de Conventie deel te blijven uitmaken.

Ingeval de Commissie het niet eens mocht kunnen worden, zal worden aangenomen dat Rusland de Conventie heeft opgezegd, welke dan den 1sten September 1918 buiten werking zal treden.

Artikel 5.

Het zal elk der Contracteerende Staten vrijstaan zich met ingang van den 1sten September 1918 door opzegging een jaar van te voren uit de Unie terug te trekken; van dat oogenblik af worden de bepalingen van artikel 10 der Conventie van 5 Maart 1902 over de opzegging en de stilzwijgende hernieuwing weer toepasselijk.

Ten blijke waarvan de ondergeteekenden, Gevolmachtigden der respectieve Staten, dit Protocol hebben onderteekend.

Gedaan te Brussel den 17den Maart 1912, in één enkel oorspronkelijk exemplaar, waarvan een eensluidend afschrift aan elk der onderteekenende Regeeringen zal worden uitgereikt.

Voor Duitschland:

von Flotow.
Herman Mehlhorn.
Kempff.

Voor Oostenrijk-Hongarije:

Comte Clary et Aldringen.

Voor Oostenrijk:

Leopold Joas.

Voor Hongarije:

Teleszky Janos.

Voor België:

CAPELLE.

Voor Frankrijk:

A. KLOBUKOWSKI.

A. DELATOUR.

Voor Luxemburg:

Le Comte D'ANSEMBOURG.

Voor Nederland:

O. D. VAN DER STAAL VAN PIERSHIL.

Voor Peru:

TELEMACO ORIHUELA.

Voor Rusland:

KOUDACHEFF.

Voor Zweden:

F. DE KLERCKER.

Voor Zwitserland:

JULES BOREL.

VERTALING.

VERTALING.

VERKLARINGEN betreffende de toekenning aan Rusland van het buitengewoon contingent, bedoeld in artikel 2 van het Protocol van 17 Maart 1912 betreffende de verlenging van de Internationale Suikerunie.

Eerste verklaring.

Op het oogenblik dat zij overgaan tot de onderteekening van het Protocol betreffende de verlenging van de internationale Suikerunie, verklaren de ondergeteekenden het volgende:

De verdeeling van de twee buitengewone contingenten van 50 000 ton aan Rusland toegekend voor den dienst van 1912—1913 en van 1913—1914 zal in dier voege geschieden, dat het bedrag van het buitengewoon contingent voor elk der vier semesters begrepen tusschen den 1 September 1912 en den 31 Augustus 1914 25 000 ton niet zal te boven gaan.

Voor Duitschland:

VON FLOTOW.
HERMANN MEHLHORN.
KEMPFF.

Voor Oostenrijk-Hongarije:

Comte CLARY et ALDRINGEN.

Voor Oostenrijk:

LEOPOLD JOAS.

Voor Hongarije:

TELESZKY JANOS.

Voor België:

CAPELLE.

Voor Frankrijk:

A. KLOBUKOWSKI.

A. DELATOUR.

Voor Luxemburg:

Le Comte D'ANSEMBOURG.

Voor Nederland:

O. D. VAN DER STAAL VAN PIERSHIL.

Voor Peru:

TELEMACO ORIHUELA.

Voor Rusland:

KOUDACHEFF.

Voor Zweden:

F. DE KLERCKER.

Voor Zwitserland:

JULES BOREL.

Tweede verklaring.

Op het oogenblik dat zij overgaan tot de onderteekening van het Protocol betreffende de verlenging van de internationale Suikerunie, zijn de ondergeteekenden gemachtigd het volgende te verklaren:

De Regeeringen, welke zij vertegenwoordigen, verbinden zich om, voor het geval zij niet in staat zouden zijn het hierboven genoemd Protocol vóór den 1 April 1912 te bekrachtigen, uiterlijk op dien datum hare definitieve toestemming te verleenen tot de toekenning aan Rusland van het buitengewoon contingent bedoeld in artikel 2 van gezegd Protocol.

Ten blijke daarvan hebben zij deze Verklaring onderteekend.

Gedaan te Brussel, den 17 Maart 1912 in een enkel oorspronkelijk exemplaar, waarvan een eensluidend afschrift zal worden uitgereikt aan elk der onderteekenende Regeeringen.

Voor Luxemburg:

Le Comte d'Ansembourg.

Voor Peru:

Telemaco Orihuela.

Voor Zweden:

F. de Klercker.

Voor Zwitserland:

Jules Borel.

Derde verklaring.

De ondergeteekende is gemachtigd te verklaren dat de Regeering van Zijne Majesteit den Koning van Italië hare toestemming geeft tot de toekenning aan Rusland van een buitengewoon contingent voor den dienst van 1911—1912 en van 1912—1913.

Brussel, den 17 Maart 1912.

Costa.